

قیمت اشتراک

موقتاً (تا عودت میزان پول بحال طبیعی)

سالانه

در ایران ... ۲ تومان

در آلمان ... ۴۰ مارک

در سایر ممالک یک لیره انگلیسی

کَوَافِحُ
۱۳۲۴

این دو زنامه هر ماه یک بار
در ۱۶ صفحه نشر میشود

عنوان مراسلات

Redaktion Kaveh:
Berlin-Charlottenburg,
Leibnizstr. 64

۷ بهمن ماه قدیم ۱۲۸۹ یزدگردی = غرّه شوال سنّة ۱۳۳۸ = ۱۸ ژوئن فرنگی ۱۹۲۰ میلادی • Jahrg. 5 • Nr. 6 • Neue Folge

عبارات در زبانهای مختلف بقدرتی مثال زیاد هست که ما از شرح آن
میگذریم و نمونه‌ای از آنرا در زبان خودمان نشان میدهیم.

مثلًا پیش از ظهور مشروطیت در ایران تکیه کلام عامه لفظ «مسلمان» و ترکیبات آن بود. در سر هر مطلبی میگفتند «مسلمان انصاف بده آیا اینطور نیست» «مسلمان آخر رحم هم خوب چیزی است» «یک مسلمان پیدا شود بگوید بایا چرا همچو میکنی» «بایا آخر مال مسلمان است چرا تلف میکنید» «خدا نصیب هیچ مسلمانی نکند» و هکذا. حکمت همه این عبارات آن بود که مردم عقل و علم و رحم و انصاف و صرقت و نیکی به مدیگر را از خواص مسلمین میدانستند و همچنین فقط مال و جان و عرض و آبروی مسلمان بود که مناعتی لازم بود. بعد از ظهور مشروطیت صحبت تمدن اروپا و علم و فضل و کمال و عقل و اخلاق فرنگی خیلی رایج شد و دیگر همه در اظهار اطلاع از فرنگ و مخصوصاً نکته سنبجی و خردگری از ایران و نقادی معایب ایرانیان ببل شدند. در این دوره علاوه بر یک مشت بلکه یک خروار عبارات «تکیه کلام» های عجیب دیگر از قبیل «روح این مسئله» و «روح اجتماعات» «فلسفه این کار» و غیره یک تکیه کلام عجیب تازه‌ای هم بی اندازه در میان جوانان فرنگی مآب

ملاحظات

هر قومی و بلکه هر شخصی در موقع صحبت یک عبارتی را این ایرانی‌چاچ زیاد و بجا و بیجا استعمال میکند که بقول فرنگیها «تعیر ادمای محبوب» شخص و بقول خودمان «تکیه کلام» متكلّم غربی هستند. این تکیه کلام بحسب عادت است و در اشخاص مختلف است و لابد هر کس در اشخاص معاشر خود این نوع عبارت را ملاحظه نموده و طرف توجه خود قرار داده است. در ملت‌ها و اقوام مختلف هم «تکیه کلام» های مختلف موجود است. بعضی عبارات از عوارض عمومی زبان آنها است و بعضی دیگر در طبقات مختلفه ملت متفاوت است. مثلًا در زبان فرانسه متصل «آیا چنین نیست» و «بالآخره» و «د د» و در انگلیسی «خوب» و «ها بیل» و «ها می‌بینم» و در آلمانی «خلاصه» و «ها همچون!» و در عربی «والله» پرمکر میشود. لکن مقصود ما در اینجا این نوع «تکیه کلام» های لفظی صرف نیست بلکه بعضی چیزهایی است که با اخلاق روحی ملت نیز بی علاقه نیست و از این

نسبت میدهد و اگر از اهل سواد «ادبا»! باشد فوراً یک کتابی در قدح شاه اسماعیل و زردشت و گشاسب و مدح افراسیاب و ارجاسیب تألیف میکند. در آمریکا مردم سفید پوست در مقام طرف شدن با همیگر با شخص مدعی طرف میشوند و هر چه قال و قیل دارند با خود او میکنند ولی تا طرف یک سیاه پوست شد دعوا منتقل میشود بمسئله جنسی و تزادی و ادعا بر میگردد یا نکه تمام کاکا سیاهها همان خوی ناملايم را که طرف بحق یا نا حق فعلاً از آن شاک است دارا هستد. در ایران شاید این فقره از همه جا بیشتر شدت دارد و حقایقی هر مطلب عقلی و دینی را با نسبت فساد عقیده دینی یا سیاسی بطرف ابطال میخواهند بگذارند و تا با یک نفر شخص غیر متعارف و خارج از طریق راسته حسینی آباء و اجدادی یعنی غیر از اشخاص مسلمان اثنا عشری بالا اسری مقلد مجتهدین اعلم اصولی عصر و مرید آخوند معروف شهر (که میزان کفر و ایمان بمعظمه وقت دست او است) و شاه پرست و قبارسته و خلاصه با غیر آنها که پلانشان راست است طرف شوند فوراً طعن و تقدیم هم بعارت «برپدر هرچه ...» شروع میشود مثلاً اگر در بازار پانصد نفر مسلمان مؤمن ریش قرمز با عمامه شیر و شکری و رشکت شوند، طلب مردم را ندهند، زورگوئی کنند، مال قلب بفروشنند، ناحق بگویند گفته میشود «فلانی بد درآمد» (بی اعتبار است) «مزور است» وغیره. لکن تا یک کاسب فرنگی مآب و باصطلاح طهران «فُکلی»، یک ملاک مشروطه خواه، یک میزای جهوری طلب، یک پیشهور ارمنی، یک تاجر بانی مثل هر انسان دیگر حرکت خلافی بگذارد داد طرف بلند میشود که این جماعت اصلاً مقلبد، تماماً مال مردم خورند، همچنان این مذهب و مسلک را محض فواید ذیوی پیش گرفته اند و مثال و دلیل همه این مدعیات شخص طرف است که حقیقت هم مقصراست ولی تقصیر او ناشی از رنگ پوست یا تزاد یا مذهب دینی یا مسلک سیاسی یا خیالات فلسفی او نیست بلکه او هم مثل اغلب حاجی محمدها و مشهدی حسن و کربلاجی جعفر و شیخ محمد تقی و میرزا غلام رضا خانها مقلب و مزور بوده است.

ممکن است بهین جهت ایرانیان نکته‌گیر هم چون با یک فرنگی طرف میشوند و بدی می‌بینند می‌گویند «این آدم نادرستی است» «تربیت خوب ندارد» ولی تا عین همان معامله‌ها از یک هموطن خود دیدند فوراً شروع بفلسفه تنقید مملکت و بیان فساد روح ملت کرده داد نطق را میدهنند. ولی گذشته از اینها اینرا نیز باید گفت که این نکته فقط در بعضی اخلاق عمومی بشری صحیح است که در فرنگی و ایرانی بطور تساوی پیش می‌آید ورنه خیلی عادات و آداب و اخلاق نا صحیح دیگر هم هست که در ایران عادة بیشتر و در فرنگ نسبه کمتر است.

* * *

فواید همارت ترق و تنزل ملل اسباب و علل متعدد دارد و غالباً شخص بخطا می‌رود اگر سعی کند که برای این نوع امور یک فرن از این اسباب بعضی مهم‌تر است و بعضی در درجه دوم و سوم و افع میشود. همچنین این علل اساسی بخلی و خی

و بدتر از آنها در میان قبا راسته‌های پر مدعای خود پسند منظر و عادی شد و آن این است: «این ایرانیها چه مردمان غریبی هستند» «امان از دست این ایرانیها» «این عادت ایرانی است» «ما ایرانیها چیز عجیبی هستیم» الخ! و همه این عبارات لایعه و لا يمحضی که با لفظ ایرانی شروع یا تمام میشود و بجا و بینا متصل در هر موقع تکرار میشود غالباً بدون هیچ جهت و هیچ ربطی با ایرانی بودن مطلب درست در موقع متعارف که سابقاً عبارات «مردم چه خصلت عجیبی دارند» «بعضیها عجب طبیعتی دارند ...» وغیره گفته میشند استعمال میشود مثلاً میگویند «این ایرانیها چیز غریبی هستند هر قدر مال پیدا میکنند طمعشان باز زیادتر میشود» که بجای عبارت «انسان هر چه مال بپاندوزد باز هل منْ فَزِيد گوید» است که سابقاً در این موقع میگفتند. دیگری گوید «ایرانی چیز غریبی است در پیری هم میل زندگی دارد». دیگری که تازه با یک ایرانی سر یک مطالی حرفشان شده با سینه تنگ نفس زنان میرسد و میگوید «امان از دست ایرانی! فلاں میگوید که من خطم از تو بهتر است». مقصود آنست که این کلمه را همه جا و با مناسبت یابیجا تکه کلام قرار داده اند و این دلیل آنست که مردم ایران خودشان همه اخلاق رذیله را از خواص فطری ایرانی میدانند نه عارضی و ممکن الاصلاح. مبالغه در این نوع بد بینی مانند خوش بینی مفترط بعضی وطن پرستان غلطی (که وطن پرستی را داخل علوم و حقایق مثبته هم میخواهند بگذارند و عمداً سعی دارند که مثلاً تاریخ ایران را با سفسطه به بیست هزار سال پیش ببرند) یکی از اعراض ملی است.

باین مناسبت بخطاطرم میرسد که شاید این نوع خیال درباره ایرانیها بیک نکته عمومی دیگری از خصائیل بشری ارتباط داشته باشد که بدون اراده متكلّم مظہر این نوع آثار میشود. آن خاصیت عمومی این است که انسان عاده از آن جماعت یا طایفه یا قوم یا ملت یا مذهب یا فرقه سیاسی که بدش می‌آید افعال و اعمال نا ملایم صادره از یکی از افراد آن جمع را فوراً بهمه آنها تعیین کرده و صحبت را عمومی میکند و آن حرکت نا صحیح را از خواص دائمی آن طایفه میشمارد. مثلاً در روسیه یک روسی پراواسلافون (فرقه ناجیه) وقتی با یک روسی مسیحی مترسّع دیگر دعوا دارد و تزاعین میشود هی بشخص او بد میگوید و خصایل بد و ردایل گوناگون باو نسبت میدهد بدون آنکه خاطوش بیاید که مخاطب ش روسی و مسیحی و اهل مسکو یا یکی باشد شخص اورا فراموش کرده و داشتم و منازعه‌را با یک یهودی داشته باشد شخص اورا فراموش کرده و داشتم بیهودیها فش میدهد که بیهودیها اینطورند، نا حق میگویند، تهدی میکنند الخ. در عثمانی سابقاً «خرستیان» (مسیحی) و «فارماسون» (فارماسون) را و بعد از تسلط ترکان جوان یونانی و ایرانی را بهمین نظر می‌بینند و با آنها اینطور معامله میکنند و تا با یک ایرانی (عجم) مثلاً حرفی بشود فوراً اگر طرف از عوام باشد هزار فرش و تنقید بایرانی و ایرانی تزاد داده دائمی و فطری بودن تمام صفات بدران در آن تزاد باشند

مناظرء شب و روز

در میان مختناعات شعرای قدیم فارسی زبان از جمله انواع گوناکون شعر یکی هم مناظره بود. مناظره بسیار خوشمزه و دلکش است و مقصود از آن این بوده که شاعر میان دو چیز مانند دو نفر انسان مجادله و مباحثه درباب تفاخر و ادعای فضیلت بر همذیگر باز میکرد و خود وکیل هر دو طرف میشد و استدللات آنها بهدیگر در اولویت هر کدام و ادعای حقانیت آنها با نظم دلکش میسراید. در این باب صنایع شعری زیاد بخراج رفته و موضوعهای مختلف پیدا شده: آفتاب و ماه، زمین و آسمان، سرما و گرما، تیر و کان، قلم و شمشیر، بهار و خزان، عقل و عشق اخ موضع و مطرح مناظره قرار داده شده. این مناظرات تنها در میان دو چیز متنوع که هر دو فضایل مخصوصهای داشته باشند مثل آفتاب و ماه نبود بلکه دامنه استدلال سوفسطائی و خیال شاعرانه بجای رسیده بود که حتی در میان اشیائی که اصلاً نقیض همیگر بوده و ترجیح یکی بر دیگری ضرب المثل بود نیز مناظره ترتیب داده شده مثل شب و روز که یکی نور محض و دیگری ظلمت صرف است چنانکه خیال تیز اسدی طوسی مناظره قشنگی در میان این دو چیز که مظهر وجود و عدم میباشد ساخته است. اگر این نوع مناظره‌ها منظوم و محض صفت شعری و برای تفریح ذوق ادبی باشد زیانی ندارد ولی اگر حقیقت و بترا عاری از پیرایه خیالی و بدیعی کسی نخواهد در ترجیح شب و روز بهمیگر بحث و مطلب بدیعی را نظری کند مورد مسخره و مضحكه واقع شده و بر عقل او مردم میختد. لکن در این زمان در ایران اغلب دیده میشود که مباحثه و مجادله جدی در ترجیح علوم و آداب و عادات و شئون اروپائی و ایرانی جاری میشود یکی میگوید بلی فرنگیها در طب خوب ترقی کرده‌اند اما در علم نحو پایه علمای ما نمیرسند دیگری گوید فرنگی معدن شناسی را بلد است اما در بنائی استاد جمفر چیز دیگری است. روشهای توب زیاد دارند ولی مثل شاهسون و قفقائی محال است نشانه بزنند. از همه گذشته شعر که مخصوص خودمان است و فرنگی شعر درستی ندارد. برای آنکه یک کلمه بهمه این افسانها (که حتی تریت شده‌های درجه اول ما هم باز اقلاً در یک قسمی مبتلای پیروی این گونه ادعاهای یعنی هستند و هر قدر هم معقد تند فرنگ بشوند عاقبت جانی میگذرد) جواب بدھیم باید بگوئیم که ما ایرانیها یعنی بطور هیئت اجتماعیه ماده و معنی، در علم و ادب، در صفت و ذوق، در موسیقی و شعر، در عادات و آداب، در زندگی و مردگی، در جسم و روح، در اداره و سیاست، در پشت کار و کارکردن از ملل متعدد فرنگ صد هزار فرسنگ عقب مانده‌ایم و باید ملت خودمان را یعنی نژاد و زبان و تاریخ خودمان را نگاهداشته پشت سر فرنگیها بدوم و ترقیات و تمدن آنها بدون چون و چرا و بدون اجتهدات یعنی اخذ بکشم و بلاشرط تسلیم تمدن مغرب بشویم نه در الف بای عربی سختگیری کنیم و علاقه مخصوصی بدان اظهار کرده جزو لوازم ملیش قرار دهیم و نه در باب تربیت زنان نق و هنر کنیم.

منقسم میشود. اسباب آشکار آن علتها هستند که همه متبوعین و مقدین بدان بی میرند و باسانی میتوان دریافت و اسباب خفیه آن علی عمدہ‌ای هستند که غالباً از نظر سیاسیون رسمی رد میشود و باین جهت زحمات آن جمع در هر نوع اصلاحات با ملاحظه همه اطراف کار و احوال تبدیلات و تصحیحات وزیر و روکردن و هزار بار حک و اصلاح باز بجای منتهی نمیشود مادامیکه معمار آن بنا سر صفت را که استادان کار می‌بینند در نیابد و با صلاح لئم کار و قوت کاسه گزی را بدست نیاورد.

بدون تمهد مقدمه دراز بگذریم باصل مقصود و آن این است که علاوه بر علل اساسی و بزرگ نظرزن در عقب ماندن مملکت ما که واضح و روشن است مانند بی علمی عامه و نبودن راه صحیح و انتشار امراض فتاک و بندگی و اسیری دهانی و معیوبی فوق العاده آلت معرفت یعنی الف بای عربی و نبودن تربیت زنان و زندانی بودن آنان که همه کن (ماشاء الله!) در این زمان ملتفت شده بعضی علل خفیه بسیار مهم نیز موجود است که اهمیت آنها کمتر از علل سابق الذکر نیست و بلکه گذشته از عدم انتشار علم و تربیت از خیل از اسباب دیگر مهمتر و بر آنها مقدم است. در این باب ما عجاله دو فقره ذکر میکنیم که تعیینه ما از اعظم دلایل ثستی و خواری ما میباشد. یکی غفلت عامه از ورزش بدنی بانواع گوناکون آن است که صدها قسم از آن در فرنگ بهزادان و سایل از طفویل تا پیری رایج است و مایه اساسی و اصل قوت اجتماعی این ملتها است و باید بلا شک این سنت واجب یعنی ورزش و بقول فرنگیها «اسبورت» را در ایران نیز بترتیب اروپائی ب اندازه ترویج کرد. علت خی دوم که بمنظار ما خیلی عمدہ است و مقصود اصلی از این سطور آن است نداشتن اشخاص ماهر در هر فن و اهل اختصاص است که تمام اوقات خود را یک رشته از علوم یا صنایع داده و حتی یک شعبه کوچک از آن رشته تمام عمر را صرف کشند تا سرمایه اساسی علم در ملت خزینه و ذخیره‌ای داشته باشد و این اشخاص ستون بنیان معرفت قوی مختلفه در مملکت باشند و رنه اطلاعات عمومی از هر چیز داشتن و همه دان (۱) بودن فقط بدرد متعیان جاگل و خود ستائی آنها میخورد که آدم در مجالس و در هیچ صحبتی از دیگران عقب نماند ولی تمام مملکت یک نحو دان کامل، یک لغوی صحیح، یک منجم ماهر، یک مورخ درست. یک ماشین ساز حسابی نخواهد داشت در صورتیکه هزار نفر جامع العقول و المقول در اظهار فضل بهمیگر سبقت میجویند خصوصاً در استعمال اصطلاحات سیاسی و علم حقوق. در هر ولایتی صد نفر «سیاسی دان» دارای عنوانات جدیده «اقتحار ایران و نجات دهنده وطن» نشسته و یک طیب کامل دارای اسباب و آلات کافی نخواهد بود که مرض مستولی در خراسان را تشخیص بدهد یا تحقیق کند و «مرض امساله» اش نامد و یک بیطاری نیست که از قتل عام گاوها جلوگیری بتواند کرد.

روسیه که تزدیک به ۶۵ درجه عرض دارد (یافدری در شمال آن) بلندی روز به ۲۱ ساعت و ۸ دقیقه میرسد. در ۶۶ درجه و نیم عرض شمال مانند نقاط شالی کانادا و سوئد و روسیه بلندترین روز ۲۴ ساعت است یعنی در ابتدای تابستان (اول سرطان) آفتاب دیگر غروب نمیکند و در نیمه شب (ساعت دوازده فرنگی) باز دیده میشود و از این درجه بالاتر روز باز بلندتر است یعنی طول روز در موسیم مذکور معادل چندین شبانه روز ما میشود چنانکه در ۶۷ درجه و ۲۳ دقیقه عرض بلندی روز بیک ماه و در ۶۹ درجه و ۵۱ دقیقه بدرو ماه و در ۷۳ درجه و ۴۰ دقیقه بسی ما در ۷۸ درجه و ۱۱ دقیقه بجهار ماه و در ۸۴ درجه و ۵ دقیقه به پنج ماه و در خود قطب (یعنی ۹۰ درجه عرض) بشش ماه میرسد. مقصود ما صحبت از نقاطی نیست که باشکال میشود آنچه رسید بلکه منظور تعریف نقاطی است که شهرهای آباد و متعدّن در آن واقع است و با راه آهن بکمال آسانی مسافرین بدان نقاط برای تماشای «آفتاب نصف شب» در تابستان میروند.

از بهترین این نقاط در فرنگستان که از حیث مسافت آسانترین محلها است کوه گلیوارا^(۱) است در شمال مملکت سوئد که از استوکهولم با خط راه آهن بقصبه واقع در آنچه مستقیماً میروند. این قصبه قریب ۱۲،۰۰۰ نفر سکنه دارد. نیمه گلیوارا که تزدیک این قصبه بفاصله دو ساعت راه پیاده از ایستگاه راه آهن واقع است مهمناخانه خوبی دارد که در آنچه از ۱۵ جوزا تا ۱۷ سرطان تماشای آفتاب نصف شب را میکند.

معلوم است که در نقاط دارای عرض زیاد که روز در اوایل بهار و اوایل تابستان چنانکه شرح داده شد خیلی بلند میشود بر عکس در اوایل پائیز و اوایل زمستان بهمان نسبت روز کوتاه و شبها بهمان اندازه بلند میشود.

اینک جدول مختصری مشتمل بتناسب عرض نقاط بلندترین روز یا شب آنها منیداً للتوضیح در اینجا ثبت میشود:

| بلندترین روز یا شب
دقیقه
ساعت |
|-------------------------------------|-------------------------------------|-------------------------------------|-------------------------------------|
| ۵۱ | ۱۴ | ۴۰ | ۰ |
| ۲۶ | ۱۵ | ۴۵ | ۱۷ |
| ۹ | ۱۶ | ۵۰ | ۳۵ |
| ۶ | ۱۷ | ۵۵ | ۵۳ |
| ۳۰ | ۱۸ | ۶۰ | ۱۳ |
| ۸ | ۲۱ | ۶۵ | ۳۳ |
| ۰ | ۲۴ | ۶۶۵ | ۵۶ |
| * * * | | | |

سرچشم روز رودخانه نیل که در مصر جاری شده و بدریای قلزم (مدیترانه) میزند یکی از درازترین رودخانهای دنیا است و در واقع سیل بعد از رود میسی سیپی - میسوری در آمریکای شمالی آن رودخانه درازترین نهر روی زمین است. طول این رودخانه ۶۳۹۷

این اوقات یعنی از چند سالی باینطرف صحبت غالب در ایران از سیاست است و قسمت غالب مردم از آنان که در علت تزل و تأخیر ایران فکر میکنند همها در خصوص نواص اداره و حکومت و معایب دولت در ایران و کامل بودن آن در اروپا غور نموده و گمان میکنند که جهت اینکه ایران اینقدر بطور تحریم اینگ و شرم آمیز از فرنگ عقب مانده آن است که توپ و قشون منظم، بودجه مرتب، پول زیاد، دستگاه دولتی خوب و متوفی ندارد. لکن باید دانست که این فقره فقط یک جزء از هزاران جزء کار است نه قسمت عمده و فرق اصلی در مایه و پایه معرفت عمومی ملت و درجه روشنی عقول اجتماعی است. هر عوام فرنگی از قطب شمال و جنوب و سفرهای علمی برای کشف آنچه شنیده و خوانده و هر ایرانی عوام زمین را روی شاخ گاو و دجال را در چاه اصفهان میداند. ما در صفحات «کاوه» برای روشنی تمام این فرق فاحش در تحت عنوان فوق یعنی «منظراً شب و روز» و در ستون مخصوص قطعاتی متفرقه از علوم حقیقی و نورانی و مثبت اروپادر هر زمینه و علوم [ایا جهل] تاریک مشرق در هان باب بتدریج در «کاوه» درجه میکنیم که تفاوت شب و روز در مقام مناظره چشم زنده و بارز باشد چنانکه در شاهزاده گذشته «کاوه» نمونه‌ای از این قیل مقاله‌را در خصوص «علم حیوان شناسی» و «فقه اللگه» بنظر خوانندگان رساندیم. و در این شاهزاده نیز مختصی از علم مسالک و ممالک، (جغرافی) «غربی» و «شرقی» ذیلاً درجه میشود و بدين ترتیب مانند «موزه» ای که در آن نمونه‌ای از فلاخن ویر و کان عهد عتیق پهلوی توپ مسلسل آخرین طرز گذاشته شود در صفحات کاوه تماشاخانه کوچکی از پهلو پهلو گذاشتن محصول عقل فلاخن اندازه‌های قدیم (که هنوز هم تزد اخلاف و قادرشان که تفکر را بقلید استعمال میکنند حجت است) و نتیجه علم توپ سازها بعمل میآید که بی تماشا نیست.

علم جغرافی

غربی

علوم است که با واسطه عرض شمالی و جنوبی هر نقطه آفتاب نصف و بنسیت بعد از خط استوا روز و شب در آنچه درازتر شب و کوتاه‌تر میشود مثلاً در نصف کره شمالی در تابستان روزها بلند و شبها کوتاه میشود و در زمستان بالعکس. این بلندی و کوتاهی روز و شب بنسیت زیادی عرض جغرافی ای هر نقطه افزونتر میشود مثلاً در خاک ایران در چابهار از سواحل بلوچستان که عرض شمالی آن قریب ۲۵ درجه است بلندترین روز تابستان ۱۳ ساعت و ۳۳ دقیقه است و در تبریز که عرضش ۳۸ درجه است بلندترین روز تابستان ۱۴ ساعت و ۴۰ دقیقه است. در برلن پایتخت آلمان که عرض شمالی آن قریب ۵۲ درجه و نیم است بلندترین روز قریب ۱۶ ساعت و ۴۰ دقیقه است و در پترسبورگ که ۶۰ درجه عرض دارد بلندترین روز ۱۸ ساعت و نیم و در شهر آرخانژیل در شمال

ساخته) فقط ۱۱،۸۹۳ نفر ساکن میباشد که ۱۱،۶۲۱ نفر آن اهالی بوسی معروف به اسکیمو و ۲۷۲ نفر دیگر اروپائی بوده است. اسکیموها خلت و عادات و ترتیب زندگی عجیبی دارند و قد آنها خیلی کوتاه است و همه ترتیبات زندگی آنها مطابق شرایط زندگی قطبی است که شرح آن از موضوع ما خارج است.

شرق

عرض و طول عبد الله بن عمرو گفت دنیا پانصد سال راهست چهار صد سال آن خراب و صد سال آباد است و مسکن مسلمین از دنیا آن یک سال است [احسن التقاسیم للقدسی، صفحه ۶۲]

این تحقیق باطل میکند عقیده باطله یکی از کفار موسوم به زول ورن^(۱) را که زعم کرده است در هشتاد روز میتوان دور دنیارا طی کرد، خلد الله عنایه سرچشمۀ رود نیل از زیر یک دیوار عظیمی که دیوار منبع رود بهشت است (یعنی حایل است ماین بهشت و دنیا) بیرون میآید و بیک گنبدی از طلا میریزد و این گنبد بر روی نیل زمینی است از آهن که کوهها و درختهای آن از طلا میباشد و شخصی موسوم به حائذ بن ابی شالوم بن العیص آنجا رسیده در حالی که سوار یک چهار پائی (دابه) شده که خورشیدرا هر روز وقت طلوع میخواهد ببلعد و خواسته بود که از دیوار بهشت بالا برود که ناگاه یک ملکی بر او ظاهر شده و گفته «بایست اینجا بهشت است و مقصود تو سرچشمۀ نیل بود که کشف کرده و دیگر بس است».

[احسن التقاسیم، صفحه ۲۱—۲۲]

از این تحقیق فاضلانه نیز که قریب هزار سال پیش^(۲) در کتاب جغرافی مذکور درج شده معلوم میشود که کاشف تاریخی سرچشمۀ نیل نه اسیکه سابق اللذکر است و نه ستانی بلکه حائذ بن ابی شالوم مرحوم است که زحمت این کار را کشیده و فرنگیها از راه حسد و غرض و کم کردن اتفاقات قبیله ما مسلمانان و چسباندن همه چیزرا بخود عمداً اغماض کرده و ستانی را کاشف شمرده‌اند!!

جزیره جزیره واق واق در دریای چین است و متصل است بجزایر زانج و باتجا بدلالت ستاره‌ها میروند و گفته‌اند که آن واق واق هزار و ششصد جزیره است وجهت تامیدن این جزیره باین اسم آنست که در آن جزایر یک نوع درختی است که میوه‌های دارد بشکل زن که از زلف خود از درخت آویخته‌اند و چون بتزدیک آنها بر سی صدای واق واق از آنها شنیده میشود و اهل آنجا از این صدا چیزی میفهمند و بفال بد میگیرند. محمد بن زکریاء رازی گفته که در آن نقاط طلای فراوان است بحدی که اهل آنجا زنجیر سگها و قلاده میمونهای خودرا از زر ناب میکشند و پیراهنی زربفت می‌ورند و موسی بن المبارک السیرافی حکایت کرده که وی باین مملکت داخل شد و پادشاه آنجا زنی بود و وی اورا دید بر هنر بر بالای تختی و بر سرش تاجی و پیش او چهار هزار نفر خادمه باکره و عربیان بیا ایستاده.

[آثار البلاط، صفحه ۲۲]

کیلومتر یعنی بیشتر از هزار فرسخ است (از دریاچه ویکتوریا پایین طرف ۵۸۹ کیلومتر است). در زمان قدیم و حتی تا یک قرن پیش منع این رودخانه از جمہولات و معیمات و از اسراری بوده که در باره آن افسانه‌های زیادی متراکم شده بود ولی مجاهدات علماء در قرن اخیر این نقطه تاریک را نیز روشن کرده و فعلاً معلوم شده که این رودخانه ابتدا در شمال دریاچه تائیکانیکا در آفریقای مرکزی تولید و در ۲ درجه و ۴ دقیقه عرض جنوبی باسم کاگرا یا نیل آلساندرا شروع بحریان کرده و پس از پیومند مسافتی بطرف مشرق و شمال در ۵ دقیقه عرض جنوبی در ساحل غربی دریاچه ویکتوریانیازرا با آن دریاچه منصب میشود. از دریاچه مذکور دوباره از سمت شمالی آن خارج شده و بطرف شمال غربی جریان میکند و در هر ناحیه باسی دیگر نامیده شده از ساحل شرق دریاچه آلبرث نیازرا رد شده و پس از گذشتن از آبشارهای چند با اسم «بحیر الجبل» جاری میشود واز خاک مملکت اوگاندا و بحیر الغزال و سودان جنوبی عبور میکند. این رودخانه هرچه بطرف شمال می‌رود عرض تر میشود و بسبب ملحق شدن آبهای کوچک و بزرگ با آن برپهانی خود می‌افزاید تا بالأخره در حوالی شهر خرطوم (که حالا پایتحت سودان مصری است) به «نیل کبود» که از کوههای حبستان رو بغرب جاری میشود و به «بحیر الأزرق» موسوم است ملاقی میشود و پس از آن از خاک سودان و نوبه و مصر رد شده بدریا میریزد. مساحت سطح مجرای نیل از منع تا مصب آن بحسبی که آقای لیونز^(۱) کرده (در روزنامه جغرافیائی انگلیسی، سنه ۱۹۰۵ میلادی) ۲۴،۸۷۷،۶۰۰ کیلومتر مربع است که بیش از یک رابر و نهم مساحت خاک ایران میگردد.

سرچشمۀ نیل چنانکه گذشت در زمان قدیم جزو اسرار غامبه‌ای بود که علما بکشف آن میکوشیدند ولی تا سنه ۱۲۷۹ (یعنی ۵۹ سال پیش از این) کسی بکشف و حل این معما قادر نشده بود. در سال منبور سیاحان انگلیسی اسیکه^(۲) و گرانت^(۳) منشأ این رودخانه دریاچه ویکتوریانیازرا رسایدند و در سنه ۱۲۹۳ ستانی^(۴) سیاح انگلیسی معرفت رود کاگرا را که منع اصلی است کشف و مسئله هزار ساله را حل کرد.

* * *

بزرگترین جزیره جزیره‌ای که از جیث بینا (اگر استرالی را جزیره زیما حساب نکنیم) بزرگترین جزیره دنیا واز جیث سکن کم جمعیت ترین اراضی است جزیره گرینلند^(۵) است در منطقه قطب شمالی واز مستعمرات دولت دانمارک. این جزیره که از ۹۰ درجه و ۴ دقیقه عرض شمالی شروع کرده و تا ۸۳ درجه و ۲۸ دقیقه متمدد میشود در شمال شرقی آمریکا واقع شده و ۲۰۰،۰۰۰ کیلومتر مربع قریب یعنی بیک برابر و نیم تمام خاک ایران مساحت دارد و فقط قسمت سواحل جنوبی آن بمساحت قریب ۹۰،۰۰۰ کیلومتر مربع مسکون است واقع جزیره از یک قطعه بخ عمق پوشیده شده. بمحض احصای نفوس سنه ۱۳۱۹ در این جزیره و توانا در قطعه مسکون سواحل جنوبی (باستنای قریب ۲۴۰ نفر طایفه اسکیمو که در نقطه‌ای در حوالی عرض ۷۸ درجه

Jules Verne (۱)

- کتاب «احسن التقاسیم» در سنه ۳۷۵ تألیف شده یعنی درست ۹۶۳ سال پیش از این.

Stanly (۴)

Grant (۳)

Specke (۲)

Lyons (۱)

Grönland (۵)

برای زنها موجود است که در تمام آسیا بدبختانه دیگر دوستی ندارد. در سنه ۱۳۲۵ (۱۹۰۷ میلادی) عدد محصله‌های ژاپنی ۴۲ هزار بود و بطور یقین میتوان گفت که این عدد حالا مضاعف هم شده است.

ولی آیا جهت چه بود که قرنهای چند زن‌هارا باستنای عدد محدودی از برکت تعلیم محروم داشته بودند؟ جهات این مسئله متعدد بود و یکی از آن جهات ادعای پائین‌تر بودن درجه قابلیت علمی جنس زن بود نسبت به جنس مرد. یکی از دلایل بزرگی که برای اثاث این ادعای اقامه میشد بقول علما حجم و وزن مغز سر زن بود که میگویند از مغز سر مرد کوچکتر و سبکتر است ولی خوشبختانه که استادان امرزوئه علم معرفة الأنسان^(۱) ثابت نموده‌اند که اندازه مغز دلیل مطلق بر قابلیت علمی جانداری نیست. مثلاً یک از کوچکترین جسم‌هایی که دیده شده جمجمه

وُنر^(۲) فیلسوف و نویسنده مشهور فرانسوی است و گویا هیچوقت کسی نسبت حفاقت بودی نداده باشد در صورتیکه نهنگ را میگویند دارای بزرگترین مقره‌است و با وجود این هیچوقت بخیال کسی نرسیده که اورا از اعجوبه‌های دهر بشمار آورد و حتی در میان حیوانات هم‌جنس خود معلوم نیست با هوش‌ترین آنها باشد. و حقیقته باید اقرار کرد که گذشتگان برای سنجیدن درجه لیاقت اشخاص بوسایل متول میشده‌اند که امروز اندکی طفلانه بمنظیر می‌آید. وفرضًا هم که حجم و وزن دماغ زن کمتر از مرد و بدین سبب هم تکامل قوای عقلی او قدری از مرد عقب‌تر باشد این مطلب چه مناسبی دارد با حقوق بشری و بلندی و کوتاهی معقول شمرد که ترکیب دماغ ویا استخوان بندی بدن و بلندی وکوتاهی قد هیچ نوع نسبت معقولی با استحقاق انسان بزندگی و غذا خوردن و درس خواندن و تربیت یافتن و آزاد بودن و اسیر نشدن داشته باشد؟ دلایل دیگری هم که عموماً برای فرزونی درجه لیاقت واستعداد مرد بر زن اقامه میشند دارای اساس جدی و قاطعی نیست و اقبال و شور و خروش زنها بطرف تعلیم و تربیت اغلب دلایل منبور را بکلی یا باطل نموده ویا در کار باطل نمودن است. فوریه^(۳) استاد علوم اجتماعی معروف و مؤسس طریقه مشهور «زندگانی دسته‌جمعی»^(۴) را عقیده آنست که میزان متوسط هوش و فراست زن کمتر از مرد نیست.

در مشرق زمین مسئله آزادی تعلیم و تعلم و تربیت زنها از طرف دارای هواداران پر شور و پر جوشی واز طرف دیگر دارای مخالفینی میباشد که بدیده سوء ظن و احتیاز به تعلیم زنها میگرند. دسته اول میگوید زن که رفیق و مونس زندگانی خود و مادر فرزندان ما میباشد باید از پرتو تربیت قابلیت بار آوردن بجهه‌های مارا پیدا نماید و خود او نیز دارای شخصیتی کردیده هم مایه رونق خانه و هم پشتیان معنوی دودمان ما باشد. دسته دیگر که ترسو و بدگمان هستند میترسند که همینکه زن درس خواند لابد دارای قوت معنوی خواهد گردید و در صدد آزادی و عدم انتقاد بر خواهد آمد و کمتر بخانه داری و بجهه‌هایش خواهد پرداخت و خلاصه

F. M. C. Fourier (۱) Anthropologie (۲) Voltaire (۳) Phalanstère (۴) (۱۷۷۲—۱۸۳۷) انسانی است که فوریه یک نوع منزله‌ای بسیار بزرگ عومنی داده که قریب ۴۰۰ خانوار میتوانند در آنها منزل نمایند و در همانجا هم کار کنند و مطبخ و خیاط خانه و ضریضخانه و تماشاخانه و غیره عومنی و مشترک باشد.

صاحب برهان جامع از متأخرین (بنا بر آنچه در حافظه نگارنده مانده) بر این معلومات مبلغی نیز افزوده و بواسطه ترقی علم عمور زمان (۱) شرح کامل‌تری در لغت «وقوّاق» درج کرده که از آن معلوم میشود که حاجاج بیت الله الحرام در سفر مکه اغلب بدان جزیره در آمد و از این میوه‌های خوشکل چیده و آنچه لازمه معامله یک مؤمن موازن بست شرعی است بجا آورده ویس از سه روز این زنها درختی (بدبختانه) میزدند. و از شیخ احمد بحرینی روایت میکند که او از حاجاج نقل کرده که لذت آن جزیره در کام آنها مانده بوده و امارات قشنگ در ختان آنچهارا (که محتاج بادای حق متعه نبوده) بر میوه‌های شیرین ولایت خود از این قبیل ترجیح میدادند. خلاصه معلوم میشود این جزیره با آن همه طلا و میوه‌های حلال حوری منش فراوان درست باب طبع و جای مؤمنین ایران است (۱۱). جامع العقول و المقول.

اساس انقلاب اجتماعی

تربیت زنان

مقاله ذیل را سرکار علیه رُزی خانم زوجه محترمه آقای جمال زاده که از خانه‌های فاضله و تربیت شده و دارای تحصیلات عالیه در ادبیات هستند در موضوع مهم تربیت زنان براز روزنامه کاوه مرقوم داشته‌اند و ما با کمال نشکر خوشوقی آرزا بفارسی ترجمه و زیب صفحات کاوه نمودیم:

آخرآ شنیده شد که مدرسه‌های زنانه در طهران خیلی توسعه یافته و اکنون قریب پنج هزار دختر در آن شهر بطرز جدید مشغول درس خواندن هستند. این خبر اسباب شادمانی فراوان برای اینچنان گردیده چه خبر مذکور حاکی است براینکه بالأخره خواهان ایرانی من شرافت خودرا دریاقه دارند بیدار میشوند و در کار بر طرف ساختن سنتی و بطالتی هستند که قرنهای متعدد بواسطه زور عادت و موهومندان گرفتار بودند.

این مسئله بدمجی است — و فقط اشخاصی از بین خردان قایل باآن نیستند — که زن هم مثل مرد در این دنیا برای انجام تکلیف آفریده شده است که ولو آنکه از تکلیف مردها کم فروع‌تر است و نظر را کمتر میزند ولی اهمیتش بهمان اندازه تکلیف است که بر جنس ذکور وارد میشود. هیئت‌های دولت در مالک مختلفه در راه تدارک لوازم آنچه که برای تربیت پسران و جوانان و حاضر نمودن آنان باجرای تکلیف که در نفع عموم و خیر کافه مردم بر آنها وارد است از هیچگونه صرف مخارج مضایقه نمینمایند و از تأسیس اقسام مختلف مدرسه‌ها که در آنها بزرگترین استادها با طرزهای عالی و اسباب کار گرایانه مشغول تکمیل تربیت و تعلم پسران هستند خود داری نمیتوانند. ولی آیا در باره دختران هم بهمین طور معامله میشود؟ در یک قسمت بزرگی از اروپا و امریکا میتوان باین سوال جواب مثبت داد: تقریباً از بیست سال باین‌طرف در خصوص مسئله مذکور انقلاب بزرگی در عقاید مردم بعمل آمده است و همه‌جا مدارس متوسطه و غیره برای زنان باز شده است و دار الفنونها هم که مدت‌ها بر روی زنها مسدود بود ابواب دخول را بر روی آن طایفه باز نمودند و امسروز در اروپا عده دخترانی که در دار الفنونها درس میخوانند بدء هزارها بالغ است. در آسیا زاپن در مسئله ترقی و تربیت زنان پیشرو قافله است و حتی در توکیو که پایتخت آن مملکت است یک دار الفنون

که در دست دارد همیشه میتواند بطور شرافت نانی بدهست آورد و باحترام زندگانی نماید. موجب عدمه اتفاقات زن اسباب اقتصادی بوده که زن را قرنها متمادی در حالتی تزدیک باسیری و زرخیری نگاهداشت یعنی برای این بود که زن نان مرده را میخورد. بیل^(۱) سوسیالیست مشهور آلمانی در کتابی که باش «زن و سوسیالیسم» نوشته میگوید «زن اولين وجودی است که در دنیا مبتلا اسیری شد وزن اسیر شد پیش از آنکه اسیری پیدا شده باشد. ریشه هرگونه زیردستی و تعذیت اینجنبی از زیردستی اقتصادی آب میخورد». واقعاً هم چطور میخواهید که مردها زنها را احترام نموده و با آنها از روی مساوات و برابری معامله نمایند تا وقتیکه مرد حسن میکند که بهر حیث و بهر حال زن از ترس آنکه از گرسنگی بپرید مجبور است با او بماند؟ عده مردها که حسن استبداد و جور آنها (که هنوز هم بحال خودگی در هر مردی باقی است) بدیدن یک وجودی که بکلی مطیع و منقاد آنهاست بسیار نمیشود خیلی نادر است و از آن تادرتر مردها هستند که بتوانند جلوی کشن طبیعی خود را بسوی استعمال از این قوت و توانان بگیرند. خوشبختی و بدجنبی هر زنی را میتوان گفت در دست خود اوت و هر دختری که برای شرافت خود بخوبیت بشود باید استدلالات لازمه را بدهست آورده و وسائل ممکنه را برانگیزاند تا اولیای خود را راضی نماید که اورا بگذارند درس بخوانند و تربیت شود و هم ویراست که سنتی و بطالتی را که میراث شوم چندین قرن بیکاری و انجماد است از خود دور سازد. زنها فرنگی این کار را پرداخته و این راه را رفته و هر روز در میدان شرافت گوی تازه ای میرساند چنانکه از جایزه های نوبل^(۲) که فقط از سن ۱۳۱۹ شروع بتوزیع ان شده چهار جایزه آن را زنها برده اند از قرار ذیل:

- ۱- جایزه علم حکمت طبیعی (فیزیک) سنه ۱۳۲۱ بخانم کوری^(۳) فرانسوی
 - ۲- جایزه صلح، سنه ۱۳۲۴ بخانم برتا فن سوتبر^(۴) اتریشی
 - ۳- جایزه ادبیات، سنه ۱۳۲۷ بخانم سلما لاگرف^(۵) سوئدی
 - ۴- جایزه علم کیمیا، سنه ۱۳۲۹ بخانم کوری فرانسوی.
- ایکاش که خواهران ایرانی ما نصیحت خالصانه ما زنها فرنگی ترا در را که خوشبختانه خاکی که در آن تولد یافته ایم و هموطنان ما سعادت آزادی و تربیت را از ما درین نداشته اند بحسن نیت و صفا پذیرفته و با نهائی که از ما داخل تابیت ایران شده و یا قبل از خود را ایرانی حسن میکند و دلسوزی بآن خاک شریف و کم بخت دارند اجازه میدانند که دست خواهانه بسوی آنها دراز کرده و جزئی کمکی را که در بالا بردن پایه اجتماعی و ترقی و تربیت آنها از دست ما بر میاند نموده حق یک سنگ کوچکی را در بنای آینده بلند و آبرومند نیکبختی ملت ایران که از انقلاب اجتماعی در نتیجه تربیت زنان ایران افراشته خواهد شد پیدا نمائیم و باین شرف مقتخر گردیم.
- زُزی خاتم.

Bebel^(۱)

(۲) در خصوص «جایزه نوبل» رجوع شود بمقابل ای که در این باب در شماره ۳ کاوه (دوره جدید)، صفحه ۲ مندرج است (اداره کاوه).

Selma Lagerlöf^(۵) Berta von Suttner^(۴) Madame M. Curie^(۳)

آنکه دسته منبور ترس مصححی از زنها «آشوب طلب»^(۱) دارند غافل از آنکه اساس هر تربیتی مبنی بر توسعه و تقویت حسن مسئولیت است در مقابل وجود خود و در مقابل دیگران. و شکی نیست که زن همینکه تربیت شد و فهمید که در این دنیا برای خوردن و خوابیدن تنها نیامده و چه از لحاظ همسری و چه از لحاظ مادری تکالیف بر عهده او وارد است که او باید بینکوتین وجهی اجرا نماید هزار بار بهتر از زنی که جز امور یومیه در دنیا فکر و خیالی ندارد از عهده زنی و مادری بر می‌آید. پس معلوم شد که تربیت و تعلیم زن نه فقط در خیر شوهران و اجزاء خانواده است بلکه منافع آن عاید ملک و ملت هم میشود و هر شخصی که مملکت خود را دوست میدارد و خود را وطن پرست میخواند (و یا نمیخواند) اگر در حوزه خانوادگی و اطراف خود دخترانی را که ذوق و شوق درس خواندن دارند تشویق و ترغیب نماید و وسایل آن کار را فراهم نماید و اصلاً حتی المقدور در این راه خیر جد و جهاد نماید باید یقین داشته باشد که در خیر وطن و مملکت خود کار کرده و خدمت بزرگی بعلت خود نموده است.

ولی زن تنها نماید برای شفع مملکت تربیت شود بلکه زن برای سعادت خودش و برای شرافت خودش هم نماید با علم و با تربیت باشد. زن هم یک وجودی است در دنیا که دارای جنبه معنوی میباشد و عضو جانداری است از علم انسانی و هوش و قابلیت که طبیعت در او بودیه نهاده نه برای آنست که بیهوده و بیحاصل بماند بلکه برای آنست که آن هوش و قابلیت در خیر خود زن و نفع دیگران مدام توسعه و تکمیل یافته و موجب اثرات گردد. امروز در تمام کمالک متمدن دخترها هم مانند پسرها مجبورند که بمدرسه بروند و هر مملکتی هم همینکه قدم برآورند جدید مینهند اول کاری که میکند تعلم را در مملکت برای پسران و دختران اجباری مینماید. ولی باید دانست که عمدۀ مطلب رفق بمدرسه نیست بلکه باید نظامنامه آن مدرسه صحیح باشد. در اروبا هم هنوز خیلی دار التعلیم‌های مخصوص بزنان^(۲) باقی است که بشناگردها عموماً چیزهای بی معنی و از هر چیزی اندکی یاد مینهند ولی هیچ چیزرا بطور کافی و واقع نیامدند و همینکه دختری از آنجا پرون میاید مغزش پر است از یک دسته چیزهای سطحی و خیالات در هم و بر هم و متضادی که دیدن آن دل انسان را میسوزاند. ولی خوشبختانه که اینگونه موسسات هر روز کمتر میشود و امروز دیگر میان نظامنامه دروس یک مدرسه دخترها و نظامنامه مدرسه پسرها فقط اختلافات خیلی جزئی موجود است و در هیچ کجا ملاحظه نشده است که این ترتیب بصحت مزاج و یا اخلاق دخترها ضرری رسانده باشد. معلوم است دختری که اینطور تربیت شده باشد بلکن بخواهی دیری حاضر و مستعد دخول در میدان زندگانی است تا دختری که همیشه در میان چهار دیوار خانه پدری نگاهداشته شده است. زن تربیت شده در موقع سخت زندگان و در صورت مصائب و ادبار محتمل جرئت را زیاد از دست نمیدهد و اگر حایان طبیعی او چه پدر و مادر و اقربا و چه شوهر او در گذرند او هیچ وقت محتاج نخواهد شد که در طلب مساعدتی که بسا ممکن است از او مضائقه نمایند دست دراز کند. چنین زنی بکمک سرمایه علم و تربیت

Pensionat^(۲)Bas-bleu^(۱)

فهرست

كتب راجع بايران

از چهار سال بین طرف اعضای اداره کاوه بتدریج مشغول جمع آوری و ثبت اسامی کتب فرنگی که در باب ایران نوشته شده است بودند و این کار بتدریج نتیجه مختصی داد که عده‌ای از اسامی کتب در یک فهرست جمع آوری شد و در این اوآخر بنا بیل و اقبال منشی‌گری «انجمن آلمان و ایران» این فهرست از طرف اداره کاوه با تجمیع منبور تقدیم شد که به صرف انجمن طبع و نشر شود و اینک بهم خستگی ناپذیر جناب قونسول لین^(۱) منشی کل انجمن منبور رساله کوچک مشتمل بر قریب دو هزار اسم کتاب فرنگی در باب ایران بعنوان واسم «گتابشناسی ایران»^(۲) اخیراً منتشر شده و باعضاً انجمن مجاناً توزیع شد و برای فروش نیز در منشی‌گری انجمن آلمان و ایران موجود است^(۳). اداره کاوه مشغوف است که این زحمات متفرقه اعضای وی که ابتدا به‌قصد تألیف مستقل نبود بهم جناب معظم له بعرض استفاده عموم گذاشته شد. این فهرست اگرچه مختص و بسیار ناقص است ولی یک قدی است بسوی این کار که یکی از اعمال بسیار مفیدش توان شمرد و چون اسامی بحروف تهیجی ترتیب شده برای تکمیل آن مرکسی که هوس داشته باشد میتواند ورقهای سفید میان صفحات گذاشته و اسم هر کتابی که بدست آمد فوراً در آنجا در مقابل همان حروف که در ضمن آن می‌یداد داشت کند و باین ترتیب بعدها ممکن است نتیجه کاملتر و مفیدتری بدست آید و نشر شود چه کتب مفیده فرنگی راجع باiran خیلی بیش از اینها و شاید از ده برابر آن نیز زیادتر یعنی از بیست هزار هم متجاوز باشد.

وکلای «کاوه»

روزنامه کاوه چنانکه در شماره اول آن شرح داده شد یعنی متعارف در ایران وکیل ندارد یعنی روزنامه پیش کسی غیرود که او زحمت توزیع در محل را بمشترکین بعده بگیرد و خود ثانیاً فراشی گرفته باین و آن تقسیم کند زیرا این کار را خود فراش بست بدون اجرت جداگانه بر حسب تکلیف خود میکند و بمشترکین بگان یگان میسراند و فقط وکیلی لازم است که مشترکین که مستقیماً روزنامه بتوسط پست باشند میرسد و چه اشتراک را باو یوردازند تا وی وجوه اشتراک را یکجا باداره کاره برساند. بواسطه عدم امکان تحقیق مطلب بسرعت لازمه و استنزا از آقایان محترم در ایران که آیا کسی حاضر است زحمت اخذ و جووه اشتراک «کاوه» و رساندنش را باعده بگیرد ما از ابتدا ناچار یک عدد از اشخاص علم دوست و فاضل یا امین و محترم باذن فحوى چند نسخه از روزنامه از هر شماره فرستاده و نامه نوشته استدعا کردیم که زحمت وکالت کاومرا یعنی مذکور قبول فرمایند و جووه اشتراک را از مشترکین دریافت کرده نزد خود تگاهدارند و پس از وصول شماره ۶ بمشترکین برای ما بفرستند لکن بواسطه تعریق فوق العادمای که در ایاب و ذهاب پست باiran در کار است و چندین ماه لازم است تا جواب از آقایان پرسد و یشتر از این تأخیر در دریافت وجوه اشتراک جایز نیست لهذا ما بدون انتظار بوصول جواب از ایران حضرات محترم را که اسامی ایشان در ذیل ثبت میشود بوكالت «کاوه» معرفی میکنیم که هر کدام از این آقایان قبول فرمودند مشترکین «کاوه» در ایران میتوانند وجوه اشتراک را بایشان پرداخته قبض از ایشان گرفته آن قبض را باداره میفرستند و اگر یکی از ایشان قبول نفرمود و برای

او میسر نشد که لابد در موقع رجوع مشترکین باو از اخذ وجه مضایقه خواهد کرد و از آقایان معتبری هم که قبول زحمت وکالت را بفرمایند ممکن است از هر کس که اخذ دو تومان وجه اشتراک سالانه را میکنند یک قبض باو بدهند با یک پاکت چاپ کاوه که بخدمتشان فرستاده شده که آن شخص آن قبض را باداره بفرستد و خودشان نیز صورت اشخاصی را که قبول اشتراک کرده‌اند و وجه را پرداخته‌اند مستقیماً باداره بفرستند تا آنها مستقیماً روزنامه فرستاده شود. حاجت بتوضیح نیست که بکسی روزنامه مجاذب داده نیشود و بکسان که وجه اشتراک را پس از وصول این شماره نپردازند دیگر روزنامه فرستاده نیشود.

با این ترتیب در طهران وبعضی ولایات اداره کاوه موقتاً چندین وکیل ییدا میکند و در بعضی ولایات دیگر که فلا وکیل نداریم ممکن است وجوه اشتراک یا بوكلای کاوه در طهران فرستاده شود یا یکی از وکلای بلاد زدیک. و از آقایان که از راه علم و ادب دوستی قبول زحمت وکالت را میکنند قبل تشكیر مخصوص میکنیم. و اسامی وکلای محترم «کاوه» از قرار ذیل است:

آقای حاج میرزا یحیی دولت آبادی (خیابان برق.)	طهران
آقای سید عبد الرحیم خلخالی (کتابخانه خاخال)	
آقای میرزا محمد حسین صدران (سرای امیر)	
آقای سید عبد الرحیم کاشان (سرای امیر)	
آقای حسین آقای یرویز (جنب تکیه دولتی)	اصفهان
آقای حاجی رضا آقا جورابچی	
آقای امین التجار	کرمانشاه
دواخانه آقا میرزا غلام رضا	
تجارتخانه میرصدر میرعبدالباقي	

سیستان: آقای عباسعلی خان قاجار امین مالیة بلوکات ثلث شبی آب و شهرک و نارونی
کتابخانه آذری ایگان

آقای حاجی محمد علی بادامچی	تبریز
آقای حاجی محمد آقا صرافزاده	
مشهد: کتابخانه شرقی	

اسلامبول: آقای حاجی حسینقلی (خورشید قرضاسیه مغازه‌ی)

هندوستان: تجارتخانه آقای آقا محمد تقی افشار (بغی)

مصر: تجارتخانه حاج محمد رفیع مشکی

اخطر و توضیح

بواسطه بالا رفتن اجرت پست بقدر زیاد در آلمان و گران فوق العاده قیمت چاپ وغیره از یک طرف و تنزل قیمت فرانک فرانسوی و تغیر دائمی مظنه آن از طرف دیگر اداره کاوه مجبور شده است که میزان قیمت اشتراک روزنامه در خارجه از روی لیره انگلیسی قرار داده و وجه اشتراک سالانه را یک لیره انگلیسی قرار بدهد. در ایران و آلمان همان قیمت سابق برقرار خواهد بود.

* * *

اغلب دیده میشود که خیلی از مشترکین «کاوه» را در مالک خارجه در قیمت اشتراک اکه کاوه و قیمت سلسۀ انتشارات کاوه که بفرانک فرانسوی یا بلیره انگلیسی نوشته شده اشتباه دست داده و آنرا بمعنی تحت اللطفی گرفته و یکان میکنند که باید بخود زحمت داده و عنین فرانک یا لیره یید اکرده و برای ما بفرستند در صورتیکه مقصود از این قیمتها معادل فلان قدر فرانک و لیره است که بعنه آن روز ایام رایج همان مملکتی که مشتری در آنها مقیم است یا برآق بارک آلمان معادل آن مبلغ گرفته برای ما بفرستند.

اعتذار: بوا سطه تنگی صفحات کاوه در این شماره راجع با وضع

ایران چیزی میسر نشد درج شود.